

Fastlæggelse af kontinentalsoklens maksimale udstrækning uden for 200 sømil i henhold til artikel 76

Vandret snit af kontinentalmargenen

Konstruktion af den linie, der angiver den maksimale udstrækning af kontinentalsoklen (begrænsningslinien), som en kyststat an opnå. Denne linie er den bedst mulige kombination af 2 linier, nemlig: En linie der overalt ligger 350 sømil fra basislinien eller en linie der overalt ligger 100 sømil fra 2500 m dybdekurven (artikel 76, stk. 5).

Fig. 2.1a

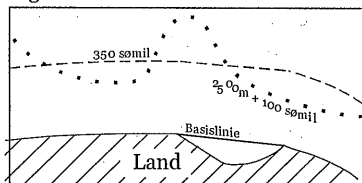
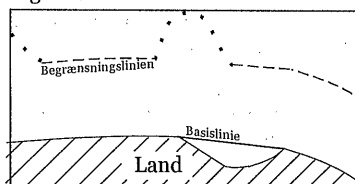

Fig. 2.1b

Konstruktion af den linie der ud fra geologiske kriterier fastlægger kontinentalmargenens yderkant
Denne linie (formellinien) er den bedst mulige kombination af 2 linier (artikel 76, stk. 4, litra a) i) og ii)):
A: En linie der højst ligger 60 sømil fra foden af kontinentalskråningen (se fig. 1.2) eller
B: En linie der er begrænset af, at sedimenttykkelsen er mindst 1 % af den korteste afstand fra foden af kontinentalskråningen.

Fig. 2.2a

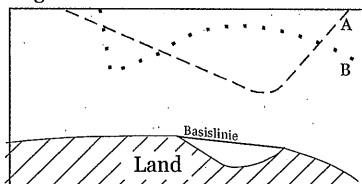
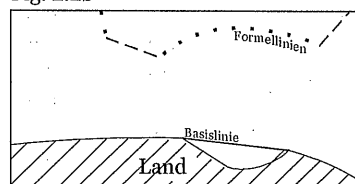

Fig. 2.2b

Den yderste begrænsning af kontinentalsoklen bestemmes herefter ved at kombinere begrænsningslinien og formellinien, idet man i hele forløbet vælger de dele af de 2 linier, der begrænser kontinentalsoklens ydre grænse, d.v.s. de dele der ligger tættest på basislinien.

Fig. 2.3a

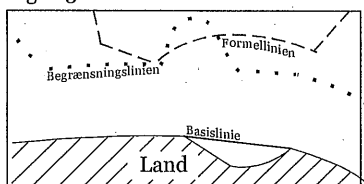

Fig. 2.3b

